

De Kenianen kunnen het wel waarderen en dansen in het startvak.... Wat een feest in Zwolle. We zijn er al vroeg en eten eerst wat in een modern lounge restaurant. We zien hoe de vrachtwagens voor de bandjes en de dranghekken in het centrum van Zwolle worden geplaatst. Het zijn 3 rondjes met een kleine aanloop. Vanessa wil een poging doen haar PR van Terschelling te verbeteren en ik ben het haasje. Ik heb een pacebandje om mijn pols met een schema van 1:48. Dat is bijna anderhalve minuut onder haar PR. Als wedstrijdlopers mogen we voorin starten. Druk is het niet in het wedstrijdvak. Wel veel Kenianen, zowel mannen als vrouwen. Erben Wennemars is ook van de partij. Jammer had wel willen kijken of ik hem bij zou kunnen houden. Maar vanavond ben ik Vanessa's persoonlijke pacer en waterdrager. Er hangen 2 helikopters in de lucht en er is veel publiek. Het lijkt Rotterdam wel. Vanuit een hoogwerker worden er door een meneer in het oranje, oer Hollandse liedjes gezongen. De Kenianen kunnen het wel waarderen en dansen in het startvak. We vertrekken en komen na enkele honderden meters al onder een viaduct door. De Garmin vindt tunnels niet leuk en is meteen in de war. Als ik de 1 kilometer aanduiding op de weg zie geeft de Garmin al ruim 1,2 km aan. Dan maar op de doorkomsttijden letten m.b.v. mijn polsbandje. Maar behalve die eerste kilometeraanduiding kan ik ze niet meer ontdekken. De 5 km zien we wel en zo te zien liggen we mooi op schema. Vanessa, die 2 dikke blaren heeft van haar laatste training zonder sokken zegt dat ze misselijk is. Ik ga er niet op in en probeer het tempo vlak te houden. Onderweg veel muziek en heel veel publiek. Wat een feest om zo te mogen rennen. Als we gelapt worden door de Kenianen moet ik me bedwingen er niet achteraan te rennen. Wat een mooi gezicht. Jammer genoeg zijn niet alle lopers zo slim om rechts te houden en moeten de snelle jongens goed oppassen met het inhalen. Ze scheren vlak langs de dranghekken. Vanessa loopt lekker door. Ik merk geen verval. In plaats van voor haar te lopen loop ik regelmatig naast haar om haar tempo een beetje te drukken. Ze heeft er duidelijk zin in. Blij de waterposten ren ik vooruit om wat water te halen. Doordat er geen duidelijke kilometeraanduidingen zijn hoop ik maar dat de afwijking op de Garmin niet nog groter wordt. De kilometers gaan netjes net iets boven en soms net iets onder de 5:00 per kilometer. De 10 km staat wel aangegeven maar die staat duidelijk te vroeg. Dat geloven we allebei niet. De 15 km lijkt wel redelijk goed te staan en daar zitten we 15 seconden boven het schema van 1:48. Nu mag Vanessa het niet meer laten lopen. Het tempo blijft goed en het lijkt erop op het laatst zelfs op dat we een lage 1:47 gaan lopen. 'Misschien wel een 1:46' zeg ik tegen Vanes. Maar het parcours is toch langer dan verwacht. Daar waar ik de finish bijna verwacht zien we een banner met nog 400 meter! Vanessa ziet het ook en perst er nog een laatste versnelling uit. In 1:48:21 komen we over de finish. Toch nog een dikke PR voor haar. Erben loopt 1:22:12. Ik had hem misschien kunnen verslaan.

gr, Edward